

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 54170-09-11

לפני:

כב' השופטת ד"ר אריאלה גילצר-כץ – אב"ד
נציגת ציבור (מעסיקים) גב' הדסה שליסל

התובע:

יגאל לוי - ת.ז. 058482530

על ידי ב"כ עו"ד גדעון רובין ועו"ד ליאור בונר

הנתבעים:

1. מדינת ישראל – משרד התקשורת

2. עדן בר טל - ת.ז. 057743817, מנכ"ל משרד
התקשורת, לשעבר

3. תמי לשם - ת.ז. 056572118, סמנכ"לית למנהל
ומשאבי אנוש במשרד התקשורת

על ידי ב"כ עו"ד איתמר חר-אבן, מפרקליטות מחוז ת"א

פסק-דין

האם פוטר התובע בשל אי התאמה לתפקיד או שמא מדובר בפיטוריו של התובע בשל עלילת דם כנגדו. זוהי הסוגיה העומדת להכרעתנו.

העובדות כפי שעלו מחומר הראיות:

1. התובע מועסק במשרד התקשורת מזה 20 שנה. תחילה הועסק בחוזה מיוחד ולאחר מכן בכתב מינוי (משנת 1996). התובע חתם על הסכם העסקה לתקופה קצובה בת 4 שנים.
2. ביום 2.11.05 זכה התובע במכרו לתפקיד סמנכ"ל בכיר דואר במשרד התקשורת, תפקיד שבו הוא משמש עד היום.
3. הנתבע 2 שימש כמנכ"ל משרד התקשורת מחודש 7/09 ועד ליום 1.6.13, המועד בו סיים עבודתו (להלן: "מר בר טל" או "הנתבע 2").
4. הנתבעת 3 משמשת סמנכ"לית בכירה למנהל ומשאבי אנוש במשרד התקשורת (להלן: "לשם" או "הנתבעת 3").

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 54170-09-11

- 1
 - 2
 - 3
 - 4
 - 5 משנת 1999 ועד 2005 שימש התובע כיו"ר ועד העובדים של משרד התקשורת בתל אביב.
 - 6
 - 7
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
 - 12
 - 13
 - 14
 - 15
 - 16
 - 17
 - 18
 - 19
 - 20
 - 21
 - 22
 - 23
 - 24
 - 25
 - 26
 - 27
 - 28
 - 29
 - 30
 - 31
 - 32
 - 33
 - 34
5. משנת 1999 ועד 2005 שימש התובע כיו"ר ועד העובדים של משרד התקשורת בתל אביב.
 6. במקביל שימש התובע בתפקידים נוספים בשירות המדינה: חבר המועצה לשידורי כבלים ולוויין, חבר הרשות לפיתוח הנגב ובמשך חודשיים בשנת 2008 כממלא מקום יו"ר המועצה לשידורי כבלים ולוויין.
 7. ביום 30.4.09 התקיימה ישיבה בנוכחות מנכ"ל המשרד דאז, מרדכי מרדכי, מ"מ יו"ר הסתדרות העובדים, ועד עובדי המשרד, הנתבעת 3, עובדת לשעבר באגף ו-3 מתוך 5 עובדי האגף (נספח ג'א לבקשת התובע לצו מניעה). בישיבה הועלו טענות מצד העובדים כנגד התובע.
 8. ביום 5.5.09 נערכה ישיבה נוספת בהשתתפות כל הנוכחים מהישיבה ביום 30.4.09 והתובע הגיב על הטענות שהועלו כנגדו.
 9. עניינו של התובע הועבר לבחינת אגף המשמעת בנציבות שירות המדינה על פי החלטת המנכ"ל והחל להתנהל הליך בירור בנציבות.
 10. ביום 5.7.09 נכנס מר עדן בר טל לתפקידו כמנכ"ל משרד התקשורת.
 11. מר בר טל האריך את חוזהו של התובע בשנה אחת בלבד בשל היכרותו הקצרה עמו. מר בר טל נימק זאת (נספח 3 לכתב התביעה המותקן) "בשל הכרותי הקצרה עם מר לוי ובחמש לפגישתנו מיום 5.8.09 בסוגיית הארכת חוזה העסקתו".
 12. ביום 10.8.09 ניתנה החלטת הנציבות לפיה התובע התנהג באופן שאינו חולם את תפקידו ומעמדו כעובד מדינה. הומלץ על נקיטת חליץ משמעותי פנים משרדי (הערה) במקום לשימוע ומתן נזיפה עקב אי מתן אישורים ליציאה מהעבודה לצרכים פרטיים ורפואיים. עוד הומלץ על מעקב אחר התנהלות התובע (נספח א' לבקשת התובע לצו מניעה ומנ"י). התובע לא קיבל הערה ולא נערך כל בירור פנים משרדי.
 13. ביום 1.11.09 הסתיים חוזהו של התובע. הנתבע 2 האריך את חוזהו של התובע בשנה אחת בלבד.
 14. בחודש 11/10 ניהל מר בר טל שיחה עם התובע בהשתתפות גבי לשם. אחרי השיחה הוארך החוזה של התובע בשנה נוספת ולא לארבע שנים (נספח 4 לכתב התביעה המותקן): "בהתאם

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 54170-09-11

- 1 לשיחה שערכתי עם סמנכ"ל דואר וסמנכ"ל משאבי אנוש, הוחלט לתאריך את תוקף החוזה
- 2 בשנה אחת בלבד."
- 3
- 4 15 ביום 8.12.10 נערכה פגישה אצל סמנכ"ל הנתבעת 1 בהשתתפות עובדת בשם גבי פנינה זקרויסקי
- 5 שהתלוננה כי התובע התפרץ עליה (נספח י"ב לבקשת התובע לצו המניעה).
- 6
- 7 16. גבי זקרויסקי תועברה לעבוד באגף אחר לאחר מכרז שנערך, ובו זכתה.
- 8
- 9 17. ביום 20.1.11 הועלתה טענה כלפי התובע לפיה הטריד מינית עובדת המשרד, גבי פי. גבי לשם
- 10 כתבה מכתב אל הממונה על מעמד האישה בנציבות (נספח נ/3 לכתב ההגנה).
- 11
- 12 18. ביום 20.1.11 התקיימה פגישה בין גבי פי, סמנכ"ל ספקטרום שהיה ממונה ישיר עליה, גבי לשם
- 13 וקב"ט המשרד (להלן: "הפגישה המשולשת"). גבי פי לא העלתה כל טענה כלפי התובע.
- 14
- 15 19. באותו יום התקיימה פגישה נוספת בין גבי פי לקב"ט המשרד. השיחה הוקלטה על ידי קב"ט
- 16 (נספח נ/7 לכתב ההגנה).
- 17
- 18 20. באותו יום, 20.1.11, זימנה גבי לשם את גבי פי לפגישה בהשתתפות קב"ט.
- 19
- 20 21. ביום 26.1.11 התקיימה פגישה נוספת בין גבי לשם לגבי פי. השיחה הוקלטה (נ/7 לכתב ההגנה).
- 21
- 22 22. ביום 30.1.11 פנתה גבי לשם אל הממונה על המשמעת בנציבות (נספח נ/3 לכתב ההגנה) ועדכנה
- 23 אותה בדבר ההקלטה והשיחה שחתהלה עם גבי פי.
- 24
- 25 23. נוהלו שיחות נוספות בין גבי לשם לגבי פי.
- 26
- 27 24. ביום 17.2.11 ערכו מר בר טל וגבי לשם ביקור באגף הדואר, שלאחריו קיימה גבי לשם שיחה
- 28 נוספת עם גבי פי בהשתתפות קב"ט.
- 29
- 30 25. הנוכחים ניסו לשכנע את גבי פי להגיע לנציבות לשם מתן עדות ביום 20.2.11.
- 31
- 32 26. ביום 19.2.11 התקשרה גבי פי לגבי לשם ותודיעה לה שלא תגיע למתן עדות.
- 33

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 54170-09-11

- 1 27. ביום 22.2.11 התקיימה שיחה טלפונית בין קב"ט המשרד לגבי פי.
- 2
- 3 28. ביום 27.2.11 מסרה גבי פי עדות באגף החקירות בנציבות וחזרה בה מתאשמותיה כלפי התובע.
- 4
- 5 באותו יום חתמה גבי פי על טפסי פרישה מעבודתה במשרד.
- 6
- 7 29. גבי לשם פנתה לעובדת לשעבר, כי, שעזבה באופן פתאומי. כי יידעה, לכאורה, את גבי לשם כי
- 8 התובע הטריד אותה באופן מילולי ולכן התפטרה.
- 9
- 10 30. נטען על ידי גבי לשם, וגבי עסיס, מנהלת משאבי אנוש במשרד, כי בחודשים דצמבר 2010 ועד
- 11 פברואר 2011 בוצעו חריגות בביצוע שעות נוספות על ידי עובדי אגף הדואר, בניגוד לתקציב.
- 12 התובע דרש שישלמו לעובדים את גמול השעות הנוספות (נספחים 9 ו-10 לכתב התביעה).
- 13
- 14 31. ביום 11.5.11 נכתב על ידי הממונה על המשמעת כי גבי כי טענה שהיא חוטרת מינית מספר
- 15 פעמים על ידי התובע ולכן עזבה את המשרד.
- 16
- 17 32. ביום 11.5.11 ניתנה החלטת הממונה על המשמעת בנציבות, עו"ד אסף רוזנברג, לפיה בהעדר
- 18 ראיות נסגר התיק המשמעתי (מ/6 לכתב ההגנה).
- 19
- 20 33. ביום 10.8.11 שלח מנכ"ל המשרד מכתב וימוך לשימוע (מ/2 לכתב ההגנה). סיום חוזהו של
- 21 התובע היה ביום 1.11.11.
- 22
- 23 34. ביום 8.9.11 כתב מנכ"ל המשרד לב"כ התובע (נספח א') לבקשת התובע לצו מניעה).
- 24
- 25 "הנדון: מר יגאל לוי
- 26 סמך: מכתביכם מיום 25.8.2011 ומיום 1.9.2011
- 27 בהמשך למכתביכם שבסמך, הרינו להשיבכם כדלקמן:
- 28 1. ההזמנה לשימוע נעשתה על רקע סיום חוזה העסקתו של מר לוי ביום 1 לנובמבר
- 29 2011 ("החוזה"); בהתאם לסעיף 4 לחוזה עלי לקבל החלטת באם להמליץ להאריך
- 30 את החוזה לתקופה נוספת, בכפוף לאישור נציב שירות המדינה.
- 31 2. כפי שצויין במכתבי מיום 10.8.2011 נוכח טענות שעלו בנוגע לאי התאמתו של מר
- 32 לוי לשמש בתפקיד סמנכ"ל בכיר (דואר) במשרד, הוזמן מר לוי להביא בפני את
- 33 התייחסותו לטענות בנוגע לתפקודו והתנהגותו. בהמשך לאמור לעיל חרי שאין ממש
- 34 בטענתכם כי מדובר בהליך פיטורים בשל עבירת משמעת.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 54170-09-11

3. עוד אציין כי מכתבי מיום 10.8.2011 לא היה שימוע אלא הזמנה לשימוע. לבקשתכם
מצורפים המסמכים המהווים בסיס לעילות השימוע. יוער כי במסמכים הושרו
פרטים שונים מפאת צנעת הפרט וכן פרטים הנוגעים לעובדים הכפופים למר לוי.
4. למען שלמות התמונה, נציין כבר עתה כי מצויים בידי המשרד קלטות ותמלילתן
אשר נוסאת צנעת הפרט לא נוכל לגלותם וכן פרוטוקול דיון שהתקיים בפני מנכ"ל
המשרד ביום 30.4.10, בין היתר, בהשתתפות עובדים הכפופים לך.
5. לעניין בקשתכם להמציא את התיק האישי של מר לוי – נבהיר כי מר לוי מוזמן
לפנות בעניין לגב' שרית עסיס, מנהלת משאבי אנוש במשרד לשם תיאום מועד
לעיון וצילום מסמכים מתיקו האישי, וזאת בהתאם להוראות התקשי"ר בנושא.
6. מר לוי מוזמן לשימוע במשרדי ביום 4.10.2011 על מנת להתייחס לדברים ולכל נושא
נוסף שיבקש להעלות בהקשר זה. ככל שיש ברצונו של מר לוי להעביר לעיוני
ההתייחסות בכתב, הוא יוכל לעשות זאת עד ליום 18.9.2011.
35. התובע פנה לכיח"ד לקבלת צו מניעה כנגד עריכת השימוע.
36. ביום 3.10.11 הוגשה בקשה לצו נוסף על ידי התובע להמצאת כל המסמכים הנוגעים לשימוע.
המסמכים נמסרו לתובע תוך מחיקת פרטים שונים.
37. ביום 3.11.11 נערך לתובע שימוע בפני מר בר טל. המדינה טענה כי מר לוי חסריד מילולית
עובדות המשרד. התובע הכחיש טענות אלו. השיחה הוקלטה (נספח ח') לבקשת התובע לצו
מניעה מיום 1.7.13). ביום 3.11.11 העביר התובע התייחסותו בכתב לטענות (נספח ז') לבקשת
התובע לצו מניעה).
38. ביום 18.12.11 זומן התובע להליך שימוע נוסף באשר לטענות חדשות כלפיו (נספח ט') לכתב
התביעה המתוקן). בפני התובע הוצגה הקלטה של השיחה בין קב"ט המשרד, מר אסף גרונדמן,
לבין הגב' פ' פ' (נספח ז') לכתב התביעה המתוקן).
39. ביום 11.1.12 העביר התובע תגובתו בכתב לטענות שהועלו כלפיו (נספח י') לבקשת התובע לצו
מניעה מיום 1.7.13).
40. חוזהו של התובע הוארך בכל פעם בחודש אחד.
41. ביום 2.5.12 החליט הנתבע 2 כי התובע אינו מתאים לשמש כסמנכ"ל בכיר במשרד או בכל
תפקיד אחר. הנתבע 2 החליט שלא לחדש את חוזהו של התובע (נספח ז') לבקשת צו המניעה

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 54170-09-11

- 1 מיום 1.7.13. הנתבע 2 מסר לתובע הודעה על פיטוריו (נספח 21 לכתב התביעה
2 המתוקן). התובע הגיש ערר לנציב שירות המדינה.
3
4 42. ביום 8.5.12 נמסר לתובע כי הנתבעת 1 מוותרת על עבודתו בתקופת החודעה המוקדמת (נספח
5 22 לכתב התביעה המתוקן).
6
7 43. ביום 21.5.12 עתר התובע לצו מגיעה זמני נגד פיטוריו עד למתן החלטת הנציבות בערעור
8 שהגיש.
9
10 44. ביום 31.5.12 הגיש התובע ערעור על החלטת בר טל בנציבות שירות המדינה.
11
12 45. ביום 10.6.12 הגיש התובע השלמת טיעון (נספח 38 לכתב התביעה המתוקן).
13
14 46. ביום 30.12.12 הגישה המדינה התייחסותה (נספח 42 לכתב התביעה המתוקן)
15
16 47. ביום 15.1.13 הגיש התובע תשובתו (נספח 43 לכתב התביעה המתוקן).
17
18 48. ביום 23.6.13 הגיע נציב שירות המדינה למסקנה כי אין מקום להתערב בהחלטה ודחה את ערר
19 התובע בעניין אי חידוש חוזהו של התובע (נספח 44 וכן נספח א' לבקשת התובע לצו מגיעה).
20
21 49. ביום 26.6.13 הודיע המנכ"ל, מר מימון שמילה, לתובע כי התובע יסיים עבודתו ביום 3.7.13
22 ויתרת תקופת החודעה המוקדמת תשולם לו כחלק חודעה מוקדמת (נספח 45 לכתב התביעה
23 המתוקן).
24
25 50. התובע עתר לביח"ד וביח"ד קבע דיון ליום 8.7.13. עד ליום הדיון לא הוגשו תצהירים מטעם
26 המדינה ונקבע מועד נוסף ליום 22.7.13.
27
28 51. ביום 18.7.13 הודיעה המדינה כי התובע יוכל לחמשיך בעבודתו וכי היא מסכימה לאיחוד
29 התיק הזמני עם העיקרי. התובע עובד עד היום בנתבעת 1.
30
31
32
33

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 54170-09-11

טענות הצדדים

טענות התובע:

1. לטענת התובע, החלטות נציב שירות המדינה שגויה מאחר שהטענות המשמעותיות לגבי יחסו של התובע לעובדיו נבדקו כבר בשנת 2009, ונקבע כי יש לערוך בירור פנימי ובהתאם לכך לרשום הערה בתיקו האישי של התובע או לנוף בתובע. בירור כזה לא נערך כלל.
2. במשך שנתיים מאז חליכי השימוע שנערכו לתובע נגרם לו נזק רב ופגיעה במוניטין ובהתקדמות האישית שלו; לכן טענתו של הנציב, לפיה חלוף הזמן ממועד השימוע ועד מתן ההחלטה לא גרם לתובע נזק, איננה נכונה.
3. הנציב שגה בקביעתו כי לא נפל פגם בהתנהלותו של גבי לשם מאחר שלא נבדקו כלל טענותיו של התובע כלפי גבי לשם וטענות הסחיטה של גבי לשם כלפי גבי פי.
4. ההחלטה על פיטוריו של התובע התקבלה בחוסר סבירות קיצונית ושלא בתום לב.
5. מר בר טל באופן אישי הפיץ ופרסם מכתב זימון לשימוע ובו האשמות שווא כלפי התובע לרבות תלונות על הטרדה מינית כאשר מר בר טל ידע שהתיק בנציבות נסגר.
6. גבי לשם עומדת מאחורי עלילת הדם בנוגע להטרדה המינית והטל בשל סירובו של התובע להטות מכרו.
7. גבי לשם הסתירה הקלטה סמויה של המתלוננת כביכול, שמכחישה את הטענות כנגד התובע. למרות זאת, העבירה גבי לשם תלונה כנגד התובע לנציבות כאשר ידעה שאין בסיס לאשמות.
8. כתוצאה מהאשמות השווא כלפי התובע, לא אפשר מנכ"ל המשרד את יציאתו של התובע לכנס בינלאומי בתו"ל, לא הכלילו בוועדה לבחינת ענף הדואר ולא האריך את מינויו של התובע כחבר המועצה לשידורי לוויין. לתובע נגרם עוול בשל האשמות השווא כלפיו.
9. בשל פעילותם הפסולה והמכוונת של גבי לשם ומר בר טל יש להטיל חבות אישית עליהם בשל הנזק שגרמו לתובע או למצער להטיל אחריות על הנוקים שנגרמו על ידי המדינה.
10. התובע עותר לחידוש חוזה העסקתו לארבע שנים נוספות.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 54170-09-11

11. התובע עותר לחייב את הנתבעים 2 ו-3 לשלם לתובע 100,000 ₪ כל אחד בשל העוולות שגרמו לתובע. כמו כן, עותר התובע לחייב את הנתבעת בסך של 200,000 ₪ בשל פגיעה במוניטין ופיצוי בשל עוגמת נפש. לתובע נגרמו הוצאות משפטיות רבות בסך של מאות אלפי שקלים בגין בקשות לצווי מניעה והחליקים בפני הנציבות.

טענות הנתבעים

1. על פי חוזה העסקתו של התובע והן מהוראות חוק שירות המדינה מינויים וכללי התקשי"ר, נציב שירות המדינה או מי שהוא הסמיכו, רשאי להימנע מחידוש חוזהו של עובד אם מצא שהעובד איננו מתאים לתפקיד. בהחלטת נציבות שירות המדינה לא נפל כל פגם.
2. החלטתו של הנציב נכונה, מוצדקת ועניינית ומבוססת על תשתית עובדתית מוצקה. מזהותיות העובדתית התברר שהתובע התנהג כלפי עובדיו בבזז, הרים את קולו ויצר אווירת טרור כלפיהם.
3. החלטתו של המנכ"ל שלא לתאריך את חוזהו של התובע התבססה על שתי עילות: התנהגות בלתי הולמת של התובע כלפי עובדיו ותלונות של עובדים העולות כדי הטרדה מינית וכל אחת מהן קנה נימוק מספיק לסיום העסקתו של התובע.
4. תלונתה המקורית של גבי' פ' ניתנה ביוזמתה ואיש לא הכניס מילים בפיה. גירסתה המאוחרת ניתנה בשל פחדה מפני התובע.
5. החלטת אגף המשמעת שלא להגיש תובענה משמעית לא גרעה מסמכות המנכ"ל ומחובתו לבחון את הדברים במסגרת החלטתו הקנהלית.
6. כל פעולותיה של גבי' לשם חיזוק רבב, היא מעולם לא ביקשה להטות מכרז, לא שמוע דברים בפי גבי' פ' ולא הדיחה אותה לדבר שקר.
7. הגשת התביעה כנגד הנתבעים 2 ו-3 נועדה לחלץ אימים על עובדי ציבור. תגשת התביעה על פי חוק איסור לשון הרע הוגשה בסמוך לזימונו של התובע לשימוע ומטרתה למנוע מהנתבעים לבצע חובתם במסגרת תפקידם. לפיכך, דין התביעה כנגדם להידחות על הסף. סעיף 13 לחוק נותן חסינות מוחלטת מפני תביעות.
8. מכתב הזימון לשימוע ששיגר המנכ"ל והמכתב ששלחה הנתבעת 3, מכתבים אלה לא מגיעים לכדי "פרסום" על פי חוק איסור לשון הרע או כדי "לשון הרע" על פי החוק וקיימת להם הגנה על פי סעיף 13 לחוק איסור לשון הרע. מכתב הזימון לשימוע נשלח על ידי מנכ"ל המשרד.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 54170-09-11

המכתב לחשד להטרדה מינית הוצא על ידי גבי לשם מתוקף תפקידה כסמנכ"לית בכירה
לקונחל ומשאבי אנוש אל הנציבות. גבי לשם הייתה מחוייבת לעשות כן. חובתה חלה גם מכוח
חוק למניעת הטרדה מינית והן על פי הוראות התקשי"ר (סי' 43.47, 43.472, 43.474 וכן
(45.121).

9. כל האמור במכתבים שהוצאו על ידי הנתבעים היה טעון בדיקה והנתבעים היו מחוייבים
לבדוק את הטענות. שני המכתבים מוגנים וחסינים מפני תביעה משפטית. המכתבים (החשד
להטרדה מינית ומכתב הזימון לשימוע) הועברו למספר מצומצם של גורמים במשרד התקשורת
ובנציבות גורמים אלה רלוונטיים ולא מתקיים בהם יסוד ה"פרסום".

10. מכתבה של גבי לשם נשלח על פי הוראת חוקר אנף המשמעת בנציבות.

11. אין כל משמעות לשאלת אמיתות הדברים אלא נסיבותיו.

12. שני המכתבים נחנים מהגנת סעיף 14 לחוק ("אמות דיברתי") לפיה די שהמשמעות והתוכן של
הפרסום תואמים את המציאות. הגנה זו לא נשללת בשל כך שלא הוכחה אמיתותו של פרט
שולי שאין בו פגיעה ממשית.

13. אין בסגירת התיק בנציבות כדי לאיין את התלוות שהועלו כלפי התובע.

14. טיפולו של גבי לשם במכתב לחשד להטרדה מינית נעשה במסגרת תפקידה כאחראית על
המשמעת במשרד התקשורת. גבי לשם העבירה את המידע מבלי לחוות דעתה ואחת העובדות
אף העידה בנציבות כי הוטרדה מינית על ידי התובע.

15. כל הפרסומים נכנסים בגדר סעיף 15 לחוק (הגנת תוט חלב): על כל הנתבעים חלה חובה חוקית
ומוסרית לשלוח מכתבים אלה.

16. המכתבים נשלחו למספר גורמים מצומצם, כנדרש ובתום לב.

17. הנתבעים פעלו כדין ועל פי הוראות התקשי"ר ה"פרסומים" הנטענים נעשו כמתחייב בדיון.

18. כל התנהגות אחרת הייתה עלולה לפגוע בהגנה על עובדי המשרד מפני התנהגות פוגענית של
התובע.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 54170-09-11

עדויות

מטעם התובע העיד התובע בעצמו וכן מר ניצן חן, יו"ר מועצת הכבלים והלוויין עד ליום 31.5.12.

מטעם הנתבעים העידו:

- א. גב' רונית בן טל, מנהלת תחום נכסים, לוגיסטיקה ורווחה במשרד התקשורת.
- ב. מר עדן בר טל, הנתבע 2, מנכ"ל לשעבר במשרד התקשורת.
- ג. גב' תמי לשם, הנתבעת 3, סמנכ"לית למנהל ומשאבי אנוש.
- ד. מר אסף גרונדמן, קב"ט משרד התקשורת.
- ה. מר צחי פנחס, עו"ד במנהלת הסדרת השידורים לציבור במשרד התקשורת.
- ו. מר נתן שוהרט, סמנכ"ל בכיר ניהול ספקטרום במשרד התקשורת.
- ז. גב' פנינה זקרויסקי, ראש ענף פניות חציבור באגף הפיקוח ואכיפה.
- ח. מר זאב קידר, יו"ר ועד עובדים בתל אביב משנת 2006-2011 ומנהל תחום חיתרים וטכנולוגיה באגף חדואר במשרד התקשורת במועדים הרלוונטיים לתביעה.
- ט. מר מאיר בן בשט, אשר שימש בעבר בתפקיד מנהל תחום פיקוח על השירות לצרכן והיה ממונה בעבר על גב' זקרויסקי.

הסוגיות העומדות להכרעתנו:

1. עילות הפיטורים.
2. הטרדה מינית או עלילת דם?
3. האם התייחס התובע באופן לא בלתי חולם לעובדיו?
4. מדוע התנכלה הנתבעת 3 לתובע?
5. עוולת לשון הרע.

הכרעה

1. לאחר ששמענו את העדויות, עיינו במסמכים ובחנו את טענות הצדדים, כאנו לכלל מסקנה כי דין התביעה כנגד הנתבעת 1 להתקבל.

עילות הפיטורים:

2. בהחלטת הנשי"מ שדנה בסוגיית פיטוריו של התובע נקבע כי עילת הפיטורים היא יחסו של התובע אל עובדיו ואיננה נסמכת על טענות של הטרדה מינית כנגד התובע (נסעיף 10 להחלטת הנציב מיום 23.6.13):

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 54170-09-11

- 1
- 2 "בראשית 2011 הובאו בפני גורמי המשרד שתי תלונות על התנהגות בלתי הולמת
- 3 כלפי עובדות העולה כדי הטרדה מינית וכן ניצול לרעה של מעמדו הבכיר נגד מר
- 4 לוי. התלונות הועברו לטיפול אגף המשמעת שסגר את התיק החקירה במאי 2011,
- 5 בין היתר, בנימוקים של חוסר ראיות לנקיטת הליך משמעת. יצוין כי אחת
- 6 התלונות נסגרה גם עקב חלוף הזמן ובשל פרישת המתלוננת משירות המדינה.
- 7 זה המקום להבהיר, כי נוכח סגירת התלונות על ידי אגף המשמעת בנש"מ מבלי
- 8 שיינקטו חליכים משמעתיים כלשהם, החלטתי בערר אינה נשענת על נושא
- 9 ההטרדה המינית. יחד עם זאת, לא למותר לציין, כי התנהלותו של מר לוי בהקשר
- 10 התלונות מעוררת תמיהה בלשון המעטה, אינה עולה בקנה אחד מהמצופה מעובד
- 11 במעמדו הבכיר ומוסיפה להתנהגותו הבלתי הולמת כפי שמורט לעיל. כך, משנשאל
- 12 מר לוי על ידי חוקר המשמעת בנש"מ לגבי התלונות, הוא התחמק ממתן מענה
- 13 ישיר ותשובותיו היו מעורפלות." (ההדגשה לא במקור –א.ג.כ.)
- 14
- 15 3. אולם הערתו של הנציב המופקעת בסיפא איננה נכונה עובדתית שכן עו"ד אסף רוזנברג, ממונה
- 16 בכיר משמעת בנציבות שירות המדינה, מצוין כי התובע הכחיש את הטענות כנגדו ולא
- 17 התחמק ממתן תשובות (ראו לעניין זה החלטת עו"ד אסף רוזנברג מיום 11.5.11 סעיף 6).
- 18
- 19 4. עוד קובע הנציב בהחלטתו כי התובע אינו מתאים לתפקיד אותו הוא ממלא וחתנתותו כלפי
- 20 עובדיו בלתי ראויה והעכירה את האווירה במקום העבודה.
- 21
- 22 5. עיון בהחלטת המנכ"ל בעניין פיטורי התובע מעלה, אפוא, כי ההחלטה התבססה על שני
- 23 נימוקים עיקריים: יחסים עכורים והתנהגות בלתי הולמת כלפי כפופיו ותלונות בדבר הטרדה
- 24 מינית. יוצא, אם כן, כי החלק הנטען בעניין הטרדה מינית אינו יכול להיות העילה לפיטוריו
- 25 נוכח החלטת הנציבות. עם זאת נבחן להלן ולמעלה מן הצורך את הטענות שהועלו כנגד
- 26 התובע בעניין ההטרדה המינית כנגד גבי פ', אשר יש בחן לשפוך אור על היחס של הנתבעים
- 27 כלפי התובע ועל אמיתות כלל הטענות כלפיו.
- 28
- 29 הטרדה מינית או עלילת דם?
- 30 6. ראשית נציין כי התובע כלל לא היה ממונה על גבי פ' :
- 31 "ש. תסכימי שמר לוי לא היה ממונה על גבי פ' בשום שלב?
- 32 ת. אני מסכימה. הוא היה יו"ר העובדים תקופה מסוימת אבל הוא לא היה ממונה עליה."
- 33 (עמ' 46 לפרוטוקול שורות 27-28 לעדות לשם).
- 34

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 54170-09-11

7. מהראיות התחזור כי גורמים במשרד התקשורת אילצו את גבי פי לחתלון כנגד התובע.
הממונה על המשמעת בנציבות מאשר עובדה זו בהחלטתו (סעיף 4 לחחלטה מיום 11.5.11).
8. ביום 20.1.11 התקיימה פגישה בין גבי פי, סמנכ"ל ספקטרום שהיה ממונה ישיר עליה, גבי לשם וקבי"ט המשרד (להלן: "הפגישה המשולשת"). הפגישה מעוררת תהיות רבות.
9. ראשית, הפגישה נערכה ללא הממונה על ההטרדה המינית ולא הודע לגבי פי מה הסיבה לזימונה.
ש. "ז"א כשהגיעה לגבי פי לפגישה היא לא ידעה מה הולך להיות תוכנה?
ת. אמת ויציב."
(עמ' 55 לפרוטוקול שורות 7-8 לעדות נתי שוברט)
10. שנית, לא נערך פרוטוקול לשיבה:
ש. באותה פגישה מ- 20.1.11 לא נעשה פרוטוקול
ת. אני לא ערכתי פרוטוקול, ולא זכור לי אם מישחו מהנוכחים חנוספים ערך פרוטוקול.
לאחר הפגישה לא קיבלתי פרוטוקול. לשאלתך בד"כ כשאני נפגש עם עובדים הכפופים לי אני לא עורך פרוטוקול."
(עמ' 55 לפרוטוקול שורות 14-15 לעדות שוברט)
11. שלישית, בפגישה המשולשת הוצע לגבי פי לפרוש:
ש. באותה שיחה גם נאמר לגבי פי, תוצע לה, לפרוש בפרישת מוקדמות, נכון?
ת. כן."
(עמ' 50 לפרוטוקול שורות 16-17 לעדות גרונדמן)
- ש. אז מי הציע לה לפרוש?
ת. זה הוצע למיטב זכרוני ע"י חגבי תמי לשם."
(עמ' 56 לפרוטוקול שורות 7-8 לעדות שוברט).
- קרי, בפגישה שנועדה לשמוע על ההטרדות המיניות כנגד פי קושרים הצדדים את השיחה לפרישתה של גבי פי.
12. נראה כי המשרד היה ממוקד במטרה לפגוע בתובע ובתובע בלבד, גם אם גבי פי טענה להטרדה ע"י עובדים בכירים אחרים.
ש. אבל אם אותה שומע שמנכ"ל המשרד בדימוס, מר _____, שעד היום חי וקיים, עשה לעובדת כפיפה לך דברים כה חמורים למה לא אמרת לה שתגיש תלונה

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 54170-09-11

במשטרה? כיוון שהוא לא עובד במשרד הוא זכאי? גם חוק המשמעת קובע
שאפשר להעמיד לדין עובד לשעבר. למה רק נגד מר לוי?
ת. זה מה שמצאתי לנכון לדבר איתו.
(עמ' 57 לפרוטוקול שורות 25-29 לעדות שוברט).

השיחה בין הקב"ט לגב' פ':

13. לאחר הפגישה המושלשת נפגש הקב"ט עם פ'. הקב"ט הקליט את השיחה שניהל עם פ' (סעיף
8 לתצהיר גורנדמן). ביום 22.2.11 התנהלה שיחה נוספת בין פ' לקב"ט. בהקלטת שלא גולתה
תחילה לתובע נשמע קב"ט המשרד, מר אסף גורנדמן, פונה למוטרדת לכאורה (גב' פ') אשר
מכחישה שהטרדה מוגנית על ידי התובע:

"אסף (הקב"ט - הוספה לא במקור): בסדר, את אמרת לי שיגאל הביא, את אמרת לי שיגאל
הביא, אהה, הטריד אותך מינית. את אמרת לי שקיימת איתו יחסי מין לפני.
פ': לעולם לא. לעולם לא.
אסף: מה לעולם לא?
פ': עם יגאל! מה פתאום.
אסף: כן.
פ': לעולם."

(עמ' 11 לתמליל שורות 6-12) (תהדגשה לא במקור - א.ג.כ.).

14. קב"ט המשרד מאיים על המוטרדת בשיחתו עמה:

"אסף: בואי אני אסביר לך, אני אסביר לך, אם את אומרת, תשמע, אני עברתי, לא בא מישח
ואומר לי תשמע, אני יודע על פ' ככה וככה. ואני בא אלי אני אומר לך תשמע, פ' אמרו לך כל מיני
דברים, שאת מקיימת יחסי מין ברכבים, ואת עושה דברים כאלה. ואת אומרת לי, תשמע, אסף,
אני תקשיבי לי, תקשיבי לי רגע עד הסוף, בן אדם בא ואמר אני ראיתי אותך באוטו
מקיימת יחסי מין אני ראיתי אותך בכל מיני מקומות עם כל מיני אנשים, מקיימת יחסי מין, אני
שומע אותך כל יום מקיימת שיחות ארוטיות בטלפון. אני רואה כזה וכזה, אני עושה כזה וכזה. ואת
באה אלי ואומרת לי, אסף, תשמע, אני חייתי, אני הייתי נתונה להשפלות והייתי נתונה ליחסי
עובד ונועבד שהתייחסו אלי ואנסו אותי ועשו את זה. אז תחליטי או שזה ככה או שזה ככה. או קי
או קי. אם את עכשיו חוזרת, ואת הודעת לי את כל הדברים האלה, וקבלתי מוכן הודעה מלאה ויש
לי אותה רשומה. הכל כתוב. את לא יכולה לחזור בך מזה. עכשיו אם את אומרת תשמע, אסף, כל
מה שאמרתי לך זה שקר, תגידי לי. תגידי לי עכשיו את זה. תגידי לי את זה עכשיו את זה, אני
עכשיו רושם את זה. אם את אומרת לי שכל מה שאת אומרת לי עכשיו על יגאל ועל X ועל X זה
הכל שקר, תגידי לי את זה עכשיו ואני עכשיו הולך לנציבות ואנחנו פותחים את הכול מחדש

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 54170-09-11

ובודקים בדיוק על, למה, מה היה חריקע שלך, למה את באת ורצית להגיד על אנשים שלא עשו את זה, למה רצית להגיד עליהם את זה. אולי כדי להתביא משהו עלייך, אני לא יודע." (עמ' 2 לתמליל שורות 4-24)

15. הקב"ט ממשיך ללחוץ על המוטרדת:

"פ': קרו דברים אבל אני לא זוכרת מה. אני לא זוכרת כלום."
 "אסף: תקשיבי, פ', אי אפשר לעבוד על כולם, פ', פ', אי אפשר לעבוד, פ', תקשיבי, את מנצלת את זה שאנחנו באנו, באנו לקראתך,"
 פ': לא, לא, לא, אתה מה שאתה עושה אתה עושה דבר מאוד מאוד פשוט, אתה אומר אם תפילי את הבן אדם הזה ותספרי עליו,
 לא תפילי. את סיפרת לי. את רוצה שאני אראה לך מה את אמרת לי?
 (עמ' 3 לתמליל שורות 19-10) (החדגשה לא במקור – א.ג.כ.)

והקב"ט לא מרפה:

"אסף: פ', פ', פ', זה לא מעניין אותי מה את זוכרת ומה את לא זוכרת. זה לא מעניין אותי. אני יודע מה שאת אמרת לי וזה רשום לי, אם את עכשיו באה ואומרת שאת הולכת אחורה ואת, פ': אבל אני, אתה אומר דבר כזה שאם את לא באת ואומרת את המילים האלה אז אני הולך ופותח מחדש...
 אסף: אז תחליטי איפה את עומדת, פ', את לא יכולה לעשות צחוק מאנשים. את לא יכולה להאשים את יגאל לוי ואת X בדברים כאלה ואחרי זה לחזור בך,"
 (עמ' 4 לתמליל שורות 17-13).

אולם גב' פ' ממשיכה להכחיש, למרות שהקב"ט מופעיל עליה לחץ:

"אתה רוצה בכוח שאני אזכור דברים? בכוח אתה רוצה..." (עמ' 4 שורות 24-23)

16. בשלב זה מאיים מר גרונדמן על המשך הניסקתה של המוטרדת:

"אסף: בסדר, אז. קי."

פ': זה... שבן אדם לא זוכר?

אסף: אחת כן, בן אדם שאין לו זיכרון, לא יודע, צריך להיות בבית עם המשפחה שלו אולי, לא יודע. בן אדם שלא זוכר כלום איך הוא יכול לעבוד, לעשות משהו? הוא לא זוכר איפה הוא יושב אפילו."

(עמ' 6 לתמליל שורות 23-21 וכן עמ' 7 שורות 2-1).

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 54170-09-11

17. בהמשך מנחה אותה גרונדמן כיצד להעיד בנציבות:
- 1
2
3 "אסף: בקיצור את צריכה להגיע לראיון הזה עם תבחור מהנציבות, את תחזרי על הדברים שאת
4 אמרת בפניי וזהו. ואנחנו נמשיך עם זה הלאה. אם את תחליטי שאת לא רוצה אז זה ההחלטה
5 שלך, רק תודיעי לי מה ההחלטה שלך. ועל מנת שנוכל להיערך בהתאם להמשך הטיפול בנושאים
6 אחרים שעלו על הפרק. בסדר?
- 7 פ': הבנתי. החלטת לגמור אותי בכל מחיר.
8 אסף: לא, זה לא זה. זה, אנחנו צריכים, מה, את העלית דברים, אנחנו צריכים לטפל בהם. לא כך.
9 בדברים שהעלית מול האנשים,
10 פ': תשמע, אתה מעמיד את זה, לדעתי, זה סחיטה. סחיטה. אתה אומר לי אם את לא אומרת ככה
11 וככה וככה,"
12 (עמ' 9 לתמליל שורות 11-22).
18. לא זו אף זו, גב' פ' הוטענה במוחק הפגישת ע"י הקב"ט:
- 15 "ש. בשיחה שיש לנו הקלטה שלה שתואלתם בטובכם לתת לנו רק בדצמבר, אתה אומר
16 לגב' פ' (נספח 21 כ' לתצהיר התובע) "אני אזכיר לך בדיוק יש לי את הכול רשום... כל
17 אות..." הנה התמליל. אז את עשרות השיחות תיעדת או ששיקרת את גב' פ' ?
18 ת. מה שאני פה מצוטט שאומר מדובר על השיחה הראשונה שהיתה בינינו."
19 (עמ' 50 לפרוטוקול שורות 27-29 לעדות גרונדמן).
19. יצוין כי השיחה הוקלטה אך הנתבעת 1 סירבה לתת לתובע את ההקלטה:
- 22 "ש. כשאתה מתרץ לנו למה ההקלטה הזו תוסתרה מאתנו כ"כ הרבה חודשים, אתה
23 אומר שעשית ניסיון לבדוק את מכשירי ההקלטה. אני אומר לך שזה מכשיר
24 הקלטה שהיה במשרד לפחות שנה קודם, נכון?
25 ת. לא."
- 26 (עמ' 51 לפרוטוקול שורות 28-31 לעדות גרונדמן)
20. ביום 22.2.11 הבינה גב' לשם שגב' פ' לא תעיד נגד התובע:
- 29 "ש. מאתי סיפרת לתמי לשם על תוכן השיחה, ב- 22.2, לפני החקירה בנציבות, מטילה גב'
30 פ' פצצה לגרסתכם ופזאום אומרת יגאל לוי לא היה ולא נברא, ב- 22.2.12. אתה מספר
31 על זה מידית לתמי לשם, כן או לא ?
32 ת. כן. על השיחה? כן."
33 (עמ' 52 לפרוטוקול שורות 14-17 לעדות אסף גרונדמן)
- 34

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 54170-09-11

21. מר גרונדמן סתר את עצמו בעדותו עת טען בחקירתו שסיפר ללשם על השיחה עם פי ביום 22.2.11 ואחר כך טען שלא סיפר.
22. "ש. אותה שיחה שהקראתי לך ציטוטים מתוכה, אני אומר לך שבזמן אמת דיווחת על עצם קיומה וגם על תוכנה סיפרת לתנאי לשם
23. ת. אהה.. סיפרתי לה, אמרתי לתנאי, שם' התקשרה אלי ועוד פעם היא מנסה להגיע לנציבות לחקירה הזאת. זה הכול, פחות או יותר."
24. (עמ' 52 לפרוטוקול שורות 23-26 לעדות גרונדמן)
25. "ש. (חוזר על השאלה). דבר כזה, שינוי בעמדותיה, אותה לא טורח לספר ?
26. ת. לא סיפרתי להם. ההפתעה שלי הייתה מזה שהיא אמרה לי שהיא לא מנסה היא לא מנסה. מזה הופתעתי."
27. (עמ' 53 לפרוטוקול שורות 19-21 לעדות גרונדמן).
28. הקלטת השיחה לא הועברה לידי התובע ולא לידי נציבות שירות המדינה. בקלטת זו מבחישה גבי פי שהוטרה מינית וטענה שנשחטה ע"י גורמים בנתבעת 1. נציבות שירות המדינה חקרה את גבי פי והקלטה הייתה חייבת להיות מונחת בפני הנציבות והחמור מכל - בדיון בפני כבי השופט אילן איטח הצהירה המדינה "שאין תיעוד נוסף עם חנות לונג" (עמ' 1 שורה 15 לפרוטוקול הדיון מיום 30.10.11), אולם התברר כי הקלטת בין גבי פי לקב"ט, שהייתה בידי הנתבעת 1, לא גילתה.
29. לטענת הקב"ט לא ייחס הוא חשיבות לשיחה עם גבי פי וידע את גבי לשם על השיחה אולם לא הפנה את תשומת ליבה על תוכנה ועל כך שהשיחה הוקלטה על ידו מאחר שכאמור לא ייחס חשיבות לשיחה עם גבי פי (סעיף 15 לתצהיר גרונדמן). אולם בהמשך טען כי תופתע במהלך השיחה עם גבי פי והשינוי שחל בעמדותיה (סעיף 17 לתצהיר גרונדמן). ברי כי לא יתכן כי קב"ט המשרד מנהל שיחה עם מתלוננת אשר חוזרת בה מהאשמות ומאשימה את הנתבעת בסחיטה והקב"ט מעדכן את גבי לשם לעצם התקיימות השיחה אולם לא לגבי תוכנה ולא שהשיחה הוקלטה. דברים אלה אינם מתיישבים עם השכל הישר שלא לומר למעלה מזה. העובדה שהקלטת שיחה כח חשובה מוסתרת ע"י הנתבעות אומרת דרשני.
30. גבי פי סירבה לשתף פעולה עם הגורמים במשרד ולכן היא אוימה ונסחטה על ידם.
31. **פגישת גבי פי עם התובע:**
32. גבי פי ביקשה להיפגש עם התובע וכתבה בכתב ידה תרשומת אודות שיחתה עם הקב"ט והנתבעת 3. פי מטרה את התרשומת לידי התובע:

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 54170-09-11

"אסף, אמרת לי:

אם לא תעיד נגד יגאל נגיד שאת זונה עושה סקס תמורת כסף.

תמי – אני אגנוז את יגאל, אני רוצה שאדם כמוהו – כמו קצב עד נובמבר לא יהיה פה. אחרי שהתחקירנית שאלה על הבן שלי והתחלתי ותחזיר לתקופה.

אמרו לי שיגאל אומר לי שהוא חרמן עלי ומציע לי .. אמרתי שיגאל ואני חברים כבר הרבה שנים ומדברים חופשי אחד עם השני, אני לא זוכרת משפט מסוים כזה שהוא אמר לי. אבל אנחנו צוחקים גם על סקס וזה ה .. וחבל אחרי העבודה ולא בזמן העבודה.

אמרת לי שהם יודעים שאני מסתובבת ב .. זו והשתמשו בזה נגדי אם לא אעיד נגד יגאל כי אני רכוש חמודינה גם אחרי שעות העבודה.

אסף אמר לי שאני הודיתי ששכבתי עם יגאל ואמרתי לו: למה אתה מכניס לי מילים לפה.

לא אמרתי דבר כזה. וזה לא נכון. אז הוא קרא לי שקרנית.

תמי אמרה לי שיגאל הטריד 5 בנות שעבדו איתו במשרד, הם ברחו מוננו כי חטריד מינית. ונתנה לי את ספר השירים שנתן לה ביום חמישי ואמרה לי ש .. סוטה במזופיל "אישית בת 10"..." (נספח 21 י"י לתצהיר התובע) (ח"כ שמופיעות שתי נקודות [...]) המילה קטועה בנספח או שאינה ברורה – א.ג.כ.).

26. עדותו של התובע הייתה מהימנה בעינינו, וכך העיד:

"לפני 27 לפברואר היתה הפגישת הזאת שאני מצוין בתצהירי יחד עם החבר של פ', מאוחר יותר באותו יום היא ביקשה להיפגש איתי שוב, בפגישות האלה היא סיפרה לי פעם ראשונה – מה שלא ידעתי כמובן – שתמי סוחטת אותה כדי להפיל אותי, שתופרים לי תיק של הטרידה מינית ובעצם באה לתזהיר אותי, " (עמ' 31 לפרוטוקול שורות 14-17 לעדות התובע).

"פנתה אליי פ' ואמרה לי שמנסים לתפור לי תיק של הטרידה מינית ונפגשתי איתה והיא נתנה לי את התרשומות הזו. אני לקראת חקירה בנציבות שירות חמודינה, פניתי לעו"ד, לא רובין, והתייעצתי איתו, הוא לקח ממני את הנייר של פ', שאל אותי מהי הנייר הזה, הסברתי לו את הנסיבות שנפגשתי עם פ' וזה הנייר שהיא נתנה לי ואז הוא רשם בפינת השמאלית למעלה בנסגורת. עו"ד בן טובים מירושלים. זה כתב ידו. " (עמ' 43 לפרוטוקול שורות 21-25 לעדות התובע).

גב' פ' סירבה להעיד כנגד התובע:

27. הנתבעת 3 מענישה את גב' פ' על כך שהיא איננה מוכנה להעיד כנגד התובע:

"ש. בשתי השורות הראשונות למכתבך לעו"ד טלילה נספח 5 לתצהירך, את קצבת לה 7 ימים בלבד לחזיע אם היא רוצה לפרוש?

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 54170-09-11

1. אני מוגש לא קצבתי לה. מה שקורה זה שהמבצע לעידוד פרישה אמור היה להסתיים
ב- 31.1, ולכן תצטתי לה שניפגש אחרי שבוע ימים שהיא תחשוב על כל העניין. לאחר
מכן המבצע הזה הוארך וזה עד מרץ נדמה לי.
- ש. מתקיימות פגישה שבה נמצאים: את, סמנכ"ל משאבי אנוש, הממונה הישיר נתי
שוברט, וקב"ט המשרד, בפגישה הזאת אתם מטיחים בה שהיא מקיימת יחסי-מין
במגזל שלום, שהיא מקיימת יחסי-מין תמורת תשלום ומציעים לה לפרוש משרות
המדינה – זו להבנתך לא סיטואציה שבה בעצם כופים על עובד לפרוש ?
- ת. אז בוא נדייק: אנחנו לא הטחנו בפניה, אני סיפרתי לה את מה שהובא לידיעתי על
מעשיה במגזל שלום, עד כדי כך ניסיתי להיות עדינה ולדבר בלשון עדינה אליה – היא
אשה מבוגרת ועברה לא מעט – שקב"ט המשרד שישב לידי אמר לי תסבירי לה היא
לא מבינה."
- (עמ' 47 לפרוטוקול שורות 19-30 לעדות לשם).
28. איומי הקב"ט התממשו וגב' פ' סיימה את עבודתה לאחר מתן עדותה בגש"מ. בעדותה בגש"מ
חזרה בה גב' פ' מהדברים שאמרה לקב"ט (גרונדמן) והעידה כי גב' לשם ומר גרונדמן "אילצו
אותה להתלונן" כנגד התובע ו"הכניסו מילים בפיה" (נספח 21 י"ח).
29. אשר על כן, משלוש ראיות: מסמך בכתב ידה של פ', הקלטת השיחה בין קב"ט לפ' ועדותה
בנציבות, עולה בבירור כי גב' פ' הוכרחה למסור עדות כנגד התובע ואיומה כי אם לא תעשה
כן, תלך לביתה.
30. והחמור מכל – גב' פ' התלוננה על הטרדה מינית כנגד מנכ"ל לשעבר במשרד ועל עובדים
אחרים, אולם הנתבעת 1 לא ערכה כל בירור ולא הגישת תלונה במשטרה.
- ש. איך חוקרים דבר כזה בלי לדבר עם הגב' פ' ?
- ת. כל אחד משלושת הנוכחים בפגישה בה הגב' פ' העלתה לראשונה תלונות על ניצול מיני
שלח על ידי עובדי המשרד, לגבי אותה שיחה ראשונה, כל אחד משלושת הנוכחים,
קב"ט סמנכ"ל ספקטרום נתי שובר, נשאל על ידי לגבי אותו אירוע בדיוק מה היה מה
נאמר מה התרשמות שלו.
- כשבית הדין מבקש ממני לחשיב על השאלה, אני משיב: באותו יום גם הוקלטה הגב' פ'
בפגישה עם הקב"ט, שנעתי את הקלטות של גב' פ'."
- (עמ' 42 לפרוטוקול שורות 11-5 לעדות בר טל).
31. אגף המשמעת בנציבות דן בכל הטענות כנגד התובע בדבר ההטרדה מינית. טענות אלו תועלו
כנגד התובע בשימוע והיוו את הבסיס לפיטוריו מאוחר יותר. הנתבעת בחרה שלא להעמיד את

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 54170-09-11

1 התובע לדין משמעתי אלא סגרה את התיק עוד בחודש 5/11. למרות זאת בשימוע שנערך
2 לתובע לבגועה מומציתו עוסק בטענות בעניין ההטרדה מינית. זאת ועוד, במהלך השימוע
3 הואשם התובע בהאשמות להטרדה מינית שלא אוזכרו בזימון לשימוע וחזעלו לראשונה
4 בשימוע. בין השאר נטענו טענות כלפי התובע לאירועים שהתרחשו לפני 10 שנים, ללא כל
5 ראייה כתובה או עדות. יפה הוא לעניינו הכלל כי "כל דבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל ללמוד,
6 לא ללמוד על עצמו יצא, אלא ללמוד על הכלל כולו יצא". קרי, עילת הפיטורים בגין הטרדה
7 המינית מלמדת היא על שאר עילות הפיטורים כנגד התובע. ועל כך עוד בהמשך.

8

9

האם התייחס התובע באופן לא בלתי הולם לעובדיו:

10 32. האם עילת הפיטורים בדבר התנהגות בלתי הולמת ויחסים עכורים שרירה וקיימתו טבורות
11 אנו שלא.

12

13 33. יחסו של התובע אל הכפופים אליו - כעולה מהעדויות ומחמסמכים שחוצגו בפנינו עולה, כי
14 התנהגותו הלא הולמת לכאורה של התובע נתגלתה עוד בשנת 2009, עת נערכה פגישה עם
15 עובדי המשרד. בהמשך הורתה הנציבות לקיים בירור פנים משרדי בעניין יחסו של התובע
16 לעובדיו ולנקוט בצעד של התראה או נזיפה. טענות אלה נולדו מחדש לצורך פיטוריו של
17 התובע.

18

19 34. לפיכך כל הטענות בדבר יחסו של התובע אל עובדיו נבדקו כולם (למעט מקרה אחד ועל כך
20 עוד בהמשך) עוד בשנת 2009 ע"י הגוף המוסמך לעשות זאת – אגף המשמעת בנציבות שירות
21 המדינה – בסופו של יום הוחלט שלא לערוך בירור פנים משרדי בעניין. אין מחלוקת כי לא
22 נעשה בירור כלשהו. על פי עיקרון "הסיכון הכפול" לא יתכן שעובד יעמוד "לדין" פעמיים,
23 פעם בהליך משמעתי שבו נתקבלה החלטה ע"י האתראי על המשמעת ופעם בהליך מנהלי. אין
24 אנו נכנסות כלל לשאלה האם היה בסמכות הנתבע 2 לדון בעבירות משמעטיות אלא סבורות
25 אנו כי מאחר שהתובע הועמד בפני הליך משמעתי בגין עבירות אשר לכאורה ביצע ונקבע
26 "עונשו", לא ניתן שוב להעמידו בפני פיטורים על אותן טענות.

27

28 35. לא חוצג בפנינו תיעוד לתלונות כנגד התובע בתיקו האישי לאחר שנת 2009 ולא הוצג תיעוד
29 של שיחות או פגישות אישיות שנערכו בין המנכ"ל לתובע באשר להתנהגותו הלאאורית של
30 התובע למרות שהתובע ממשיך למלא את תפקידו בכל התקופה עד היום.

31

32 36. לא זו אף זו, התגלו סתירות בעדויות הנתבעים. הנתבע 2 טען בשימוע כי הנתבעת 3 שוחחה
33 בע"פ עם התובע והבחירה לו את הבעיות בהתנהגותו (נספח 21 ח' לבקשה לצו מניעה) ואילו
34 הנתבעת 3 טענה שהנתבע הוא זה ששוחח עם התובע (עמ' 46 שורות 15-16 לעדות גבי לשם).
35 מסקנתנו היא, אפוא, כי אף לא אחד מהם שוחח עם התובע. תוזר נשי"מ 1246 – 2009 מיום

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 54170-09-11

28.1.10 (נספח 24 לכתב התביעה) קובע כי המקור הראיתי והחשוב ביותר של עובד הוא תיקו האישי שבו חייב להיות תיעוד בכתובים ובזמן אמת לחוסר תפקודו של העובד. במקרה דנא וכפי שיובהר להלן הסענות כלפי התובע בכל חנוגע לתלונות עובדים אינן מגובות בראיות ולתובע לא ניתנה הזדמנות להתייחס אליהן.

37. תלונות המופיעות בזימון לשימוע בעניין התנהגות בלתי הולמת של התובע כלפי כפופיו (סעיף 3 לזימון לשימוע) הן מחזור של תלונות ישנות משנת 2009, כפי שמגלה עיון בדו"ח נציבות שירות המדינה מיום 10.8.09.

38. הנציבות החליטה עוד ביום 10.8.09:

"נוכח האמור לעיל, הריני מוסיף כי בכל הקשור לתלונה באשר ליחסו של העובד לכפופים לו, יש לנקוט פגד העובד בחליך משמעותי פנים משרדי של הערת בכתב מכוח פסקה 45.221 לתקשי"ר ובכפוף לשימוע לפי פסקה 93.324 לתקשי"ר לתשומת ליבך, פסקה 93,124 לתקשי"ר קובעת בין היתר כי "אין לתייך בתיקו האישי של עובד תלונות או הערות שליליות בכתב ללא ידיעת העובד, אגב מתן אפשרות לעובד להתגונן".

39. הנתבעת 1 בחרה שלא לעמת את התובע עם תלונות אלו. מר בר טל הודה בחקירתו כי לא נקט כל פעולה:

"אותה שנת ארכה ראשונה נועדה שיגאל יפתח דף חדש, לא נקטתי בהליכים שהמליצה הנציבות ולא כתבתי שום דבר לתיק כי כשאתה כותב לעובד במגזר הציבורי לתיק, באותו רגע הוא לא היה מאמין לי." (עמ' 42 שורות 31-30 לעדות בר טל).

זאת ועוד, מר בר טל מציין בסעיף 30 לחחלטת הפיטורים כי המשורד המשיך לעקוב אחר התנהגות התובע.

40. עדותה של גבי לשם הייתה תמונה. לטענת גבי לשם הייתה היא אמורה ליתן דיווח טלפוני לנציבות אודות התנהגות התובע ולטענתה אכן כך עשתה:

"ת. לאחר שניחלתי את השיחות על פי בקשת הממונה על המשמעת מנציבות שירות המדינה התקשרה אליי מדי פעם אחת לחודש חודש וחצי לפעמים אחת לחודשיים, ע"ד תחילה פרץ מנציבות שירות המדינה וביקשה ממני לדווח לה על מה קורה באגף, ואם תיחס של מר לוי לעובדיו השתפר, ואני דיווחתי לה טלפונית.

ש. ועכשיו אני אומר לך שלכל אותם דיווחים שדיווחת גם אין לזה תרשומת וגם אין לזה זכר בזימון לשימוע שקיבל התובע ב- 8/2011.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 54170-09-11

- 1 ת. נכון. אני סיפרתי למה.
2
3 ש. מה שאת אומרת מעורר אצלי תמיהה גדולה. הסכנות איתי קודם שעד היום אין שום
4 מסמך בכתב
5 ת. בכתב
6 (עמ' 44 לפרוטוקול שורות 9-12, עמ' 45 שורות 7-9 וכן עמ' 46 שורות 7-8 לעדות לשם).
7
8 אולם דיווח טלפוני, אם מעשה, ללא כל תיעוד אין כל נפקות משפטית ועובדתית.
9
10 41. תאם חובאת על ידי הנתבעת 1 תלונה נוספת של עובד לאחר החלטת הנציבות? לא הוצגה
11 בפנינו תלונה נוספת לאחר 2009.
12
13 ש. תסכימי שעניין העובדים בנציבות נסגר ב-8/09?
14 ת. אני לא מסכימה איתך, הוא לא נסגר.
15 ש. תראי לי נייר אחרי 8/09 של הנציבות שעוסק בנושא יחס לעובדים?
16 ת. עו"ד הילה פרץ המשיכה לשוחח איתי על מה שנעשה באגף ואני דיווחתי לה על כך.
17 ש. את לא עונה לשאלתי. האם יש איזשהו מסמך שיצא מטעם הנציבות אחרי 8/09
18 ת. שאלת אם הנושא נסגר או אמרתי שלא.
(עמ' 45 לפרוטוקול שורות 25-31 לעדות לשם)
19
20
21 42. יחס משפיל לעובדים - טענות הנתבעת 1 בדבר יחס משפיל של התובע כלפי העובדים אינן
22 מבוססות. עוד ביום 5.5.09 (נספח 21 ג') נתקיימה פגישת פגישת בין התובע לעובדים בעניין. פגישת
23 נוספת נערכה בחודש 2/11 בין העובדים למר בר טל, ללא נוכחות התובע, על מנת שהעובדים
24 יתבטאו בחופשיות אולם מר בר טל כותב שהתובע נכח בפגישת (סעיף 49 להחלטת בר טל).
25 הוכח ע"י התובע כי הוא כלל לא נכח בפגישת, לכן שינה מר בר טל את גרסתו וטען כי בשל
26 השתתפותו של מקורבו של התובע לא התבטאו הנוכחים בחופשיות (סעיף 20 לתצהיר בר טל).
27
28
29 43. התלונה יחידה של עובדת הכפופה לתובע שהובאה בזימון לשימוע (סעיף 4 לזימון לשימוע)
30 היא תלונתה של העובדת, גבי פנינה זקרויסקי, אשר טענה כי התובע התפרץ עליה.
31
32 44. בחודש 12/2010 קיים בר טל ישיבה עם גבי זקרויסקי (נספח 21 יב' לתצהיר התובע) אולם
33 במהלך הישיבה אומרת הגבי זקרויסקי כי היא איננה שלמה עם המהלך וכי התובע לא העליב
34 אותה אלא דיבר כרגיל בטונים גבוהים ואילו הגבי לשם טוענת לאלימות בהתבטאותו של
35 התובע. לכן אין כל בסיס להחלטת הפיטורים (סעיף 82 להחלטת הפיטורים). גבי זקרויסקי

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 54170-09-11

- 1 לא טענה בשום שלב לאלימות. לא זו אף זו, התובע פנה 5/10 לשם שדרוג תפקידה של גבי
2 זקרויסקי (נספחים 29 ו-30 לתצהיר התובע). תלזה יקרא יחס משפיל כלפי עובדים?
3
- 4 45. עדי הנתבעים (רונית בן טל, אביבה שלמה וזאב קידר) חוורים על תלונותיה של גבי זקרויסקי
5 והן בגדר עדות שמועה בלבד. מר זאב קידר מעיד לעניין התנהגות התובע אליו ועל כך עוד
6 בהמשך. אולם למעט שני מקרים אלו לא חובא כל מקרה נוסף המעיד על התנהגותו של
7 התובע אל כפופיו.
8
- 9 46. עדותה של גבי זקרויסקי הייתה מלאת סתירות. תחילה טענה כי התובע והתנכל לה מאחר
10 שדיברה בגנות התובע. בשיבה בחודש 5/09 אולם התברר בחקירתה הנגדית כי כלל לא דיברה
11 בשיבה:
12 "ת. היתה פגישה שדיברתי, כי הוא הזכיר לי שאחרי הישיבה הזאת אני רואה שאני באמת
13 לא מופיעה פת, הוא הזכיר לי שרק את דיברת, ואני לא אשכח זאת, ככה הוא אמר לי
14 ביום למחרת הפגישה נדמה לי."
15 (עמ' 59 לפרוטוקול שורה 9 לעדות זקרויסקי)
16
- 17 "ש. בתצהיר שלפנינו אין שום איזכור לשיחות שלך עם תנאי לשם לנושא הפגישה.
18 ת. דיברתי עם רונית, דיברתי עם אנשים אחרים. אני חושבת שגם איתה. לתגיד שאני
19 זוכרת הכול – פשוט מחקתי מהזיכרון שלי ולא רוצה אפילו להזכר. אני חושבת שכן
20 דיברתי. מה אני כותבת בתצהיר, שדיברתי איתה? אני לא תבנתי על מה דיברתי איתה"
21 (עמ' 59 שורות 20-23 לעדות זקרויסקי).
22
- 23 47. אם כן, מדוע שיתנכל התובע לעובדת עת ברור כי לא דיברה במהלך הישיבה בחודש 5/09.
24
- 25 48. התובע חתייחס באופן ענייני לטענות שהועלו ע"י גבי זקרויסקי וחסידי כי היא רגישה לכל
26 ביקורת מקצועית המופנית אליה. מר בן בשט, הממונה החדש של גבי זקרויסקי, תמך בטענתו
27 זו של התובע, אם כי ניסח את דבריו באופן יותר מתון (עמ' 8, 9, 17 לתמלול השיחה בין
28 התובע למר בן בשט שהוגש לבית הדין ביום 17.2.14).
29
- 30 49. על כן, הנתבעת 1 ניסתה לייחס לתובע מעשים לא לו והעצימה אותם לצורך פיסוריו. לטענת
31 הנתבעת 1 בשל ישיבה שבה דיברו עובדים כנגד התובע בשנת 2009, התנכל התובע לעובדת,
32 שהשתתפה בישיבה ודיברה כנגדו. אין בידנו לקבל טענה זו. טענה זו נדונה בפני הממונה
33 המשמעת בנציבות והוחלט על בדיקה פנים משרדית שרק לאחר מכן יוחלט אם לנוף בתובע
34 או לרשום הערה בתיקו.
35

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 54170-09-11

50. לא זו אף זו, בישיבה שחתקימה ביום 17.2.11 בנוכחות עובדי המשרד אומרת גבי זקרויסקי כי יחסי העבודה עם התובע תקינים. התובע לא נכח בחלק זה של הישיבה ולכן דבריה באותו מועד היו אותנטיים ועובד נוסף מסר כי יחסי העבודה באגף תקינים ופוריים (נספח 27 לתצהיר התובע).
51. תלונתו של מר זאב קידר נולדה לאחר השימוע. מר קידר הגיש תצהיר מטעמו ונשמעה עדותו בפנינו. מחעדות התחורר כי מר קידר נטר לתובע, שהיה ממונה עליו, על שלא קיבל תפקיד שבו חפץ וחיח מתוסכל וכעס על התובע (עמ' 61 לפרוטוקול שורות 21-22 לעדות קידר), אולם הודה כי לא רצה ליטול חלק ב"מסע" כנגד התובע:
- "המונח"ל הקודם, עדן ברטל, שאל אם אני רוצה להשתתף בתהליך נגד יגאל ואני אמרתי שאני לא רוצה." (עמ' 61 לפרוטוקול שורה 16 לעדות קידר). אם כך לא ניתן לקבוע ממצאים עובדיים על סמך עדותו.
52. אוירת טרור - לא הוכחה כלל ועיקר אוירת טרור שהשליט התובע. כל שהתברר כי התובע מקפיד עם עובדיו במענה הטלפוני לציבור ובטיפול בפניות הציבור. דרישה שהיא לגיטימית במשרד ממשלתי. יתכן שהתובע הוא אכן מנהל בעל מזג קשה ובתנהג בקשיחות עם העובדים ואולי אף היה נכון להעיר לו על כך אך בין עובדה זו לבין דרכי הטיפול חבלתי מקובלים של חתכעים בפרשה המרחק הוא רב ודרכיהם אינם עולים בקנה אחד עם חדין.
53. תלונות של עובדים - בקשה להעדר מהעבודה בשל בעיה רפואית - מר מרדכי מרדכי, מנכ"ל משרד התקשורת דאז, כתב, במענה לטענה זו, כי התובע אינו מאשר היעדרות כאמור ללא הודעה מראש, לפיכך לא מצאנו פגם בדרישה ליתן הודעה מוקדמת בטרם היעדרות. זאת ועוד, כבר נקבע בעניין זה:
- "באשר לתלונה בדבר אי מתן אישור יציאה לצורך עניינים פרטיים ורפואיים, אבקש כי יערך לעובד בירור, וככל שיתברר כי יש ממש בטענות אלה - קריני ממליץ לנזוף בעובד, בכסוף לשימוע ובחתאם לסעיף 31 לחוק שירות המדינה (משמעת) התשכ"ג 1963." (סעיף 13 למכתבו של ע"ד אסף רוזנברג מיום 10.8.09).
54. חשש העובדים להביע קשיים הנוגעים לעבודה - לא הובאה כל עדות בעניין זה או מסמך התומך בטענת המדינה.
55. אי שיתוף העובדים בישיבות עם גורמים מחוץ לאגף - טענה זו היא קמחור של טענות ישנות המתייחסות לשנים טרם שימוע.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 54170-09-11

סיכום ביניים

56. כלל הטענות ליחסו של התובע כלפי הכמופים לו חן אירועים אשר בשנת 2009 נבחנו על ידי הנציבות. הנציבות הורתה על בירור ונקבע כי רק לאחר שתוכח אשמתו של התובע ניתן יהיה לגזוף בו או לרשום לו הערה בתיק האישי. המרחק בין נזיפה או הערה לצעד של פיטורים הוא כמרחק מזרח ממוערב.

מדוע התנכלה הנתבעת 3 לתובע?

57. אין בידנו לקבל את דעת הנתבעת 1 כי הנתבעת 3 מעלה ללא רבב בתלונות כפי שפירטנו לעיל. ברי כי הנתבעת 3 התנכלה לתובע ואין זה מעלה או מוריד לחבין את מניעיה.

58. לכן למועלה מן הצורך, נציין כי עדותו של מר ניצן חן, יו"ר מועצת הכבלים וחלווין, הייתה מוהימנה בעינינו. מר ניצן חן הצהיר כי התובע פנה אליו, לבקשת הנתבעת 3, על מנת שישכנע אותו לתמוך במועמדותה של עו"ד נויפלד לתפקיד היועצת המשפטית של מועצת הכבלים וחלווין. בעקבות השיחה של מר חן עם התובע, פנה מר חן אל הנתבעת 3 וביקש ממנה שהמכרו לא יוגבל רק לעובדי מדינה ויהיה שקוף ופתוח לכלל הציבור. בתגובה נקרא התובע אל הנתבעת 3 אשר נזפה בו על שחשף את תוכן שיחתם בפני יו"ר המועצה. התובע העלה סיבות שונות שגרמו לנתבעת 3 להתנכל לו. איננו רואות מקום להיכנס לסוגיות אלו. די לנו בכך שהשתכנענו כי אכן הנתבעת 3 התנכלה לתובע ומבלי להיכנס למניעיה.

עוולת לשון הרע:

59. אין דעתנו כדעת הנתבעים כי התובע הגיש תביעה דא כנגדם בעוולת לשון הרע רק על מנת לחלץ אימים עליהם.

60. עילת תביעת לשון הרע מבוססת על שני מכתבים שנשלחו: מכתב הזימון לשמוע שנשלח ע"י מר בר טל לתובע ביום 10.8.2011 ומכתב ששלחה הנתבעת 3 לממונה בכיר (משמעת) בנציבות שירות המדינה ביום 30.1.2011 שכותרתו "חשד להטרדה מינית".

61. מכתבים אלו אינם מגיעים כדי פרסום על פי חוק איסור לשון הרע שכן על פי רוב מטרתם לערוך שימוע כדין ובתום לב לעובד בטרם פיטוריו או על מנת לברר תלונות כנגד עובד וכך גם במקרה של תלונה או מכתב מאת המעביד כנגד עובד עת קיים חשד להטרדה מינית. אל לנו לרפות ידיו של מעביד לברר חשדות שכאלה מבלי שיצטרך לחשוש כי הוא חשוף לתביעת לשון הרע. טעין 13 (9) העוסק באחד מהפרסומים המותרים השוללים את עילת התביעה בגין לשון הרע הוא "פרסום שהמפרסם חייב לעשות על פי דין או על פי תוראה של רשות המוסמכת לכך כדין או שהוא רשאי לעשות על פי חיתר של רשות כאמור".

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 54170-09-11

- 1
- 2 62. קיימות חשיבות עליונה, במיוחד ביחסי עבודה, כי הגורמים הרלוונטיים לא יחששו לקיים את
- 3 חמוטל עליהם ולבצע את תפקידם וחובתם הציבורית בשל חשש מותביעות לשון הרע. לפיכך,
- 4 מכתבים אלו חוסים תחת הגנת סעיף 13 לחוק.
- 5
- 6 63. לא זו אף זו, המכתבים לא פורסמו על פי הגדרתם בסעיף 2 לחוק איסור לשון הרע. מכתב
- 7 החדשד לטרדה מינית ומכתב חזימון לשימוע נמסרו לממונה על המשמעת בנציבות ולתובע.
- 8 ברי כי במקום עבודה קיים חשש כי עובדים ידעו אודות ההליכים המתנהלים כנגד עובד כפי
- 9 שקרה במקרה דנא:
- 10 "ש. אני אומר לך שנודע לך מעו"ד אריק רשף מהמחלקה המשפטית במשרד שמתקיים
- 11 הליך נגד מר לוי בהאשמה של הטרדה מינית ואתה סיפרת את זה לכמה עובדים
- 12 במשרד במהלך ארוחת צהריים!
- 13 ת. (אין מענה)"
- 14 (עמ' 62 לפרוטוקול שורות 9-6 לעדות בן בשט)
- 15
- 16 וכן :
- 17 "ש. אני אומר לך שבא. צהריים סיפרת לעובדים חיים גרון, איציק ידגר, ציון כהן ודולי דדון
- 18 ת. אני לא בטוח שדולי הייתה שם"
- 19
- 20 "ש. אז אתה מאשר לי שסיפרת להם שיש הליך בנושא הטרדה מינית נגד יגאל לוי?
- 21 ת. לא, לא אמרתי את זה. אמרתי שיש סיפורים על הטרדה מינית של יגאל כנגד עובדת
- 22 במשרד. לא סיפרתי, במגישת שהייתה בינינו במזנון במסעדה שבה אנחנו יושבים,
- 23 סיפרתי על הטרדה המינית שיש כביכול של יגאל כנגד עובדת במשרד."
- 24 (עמ' 62 לפרוטוקול שורות 15-18 וכן שורות 13-14 לעדות בן בשט).
- 25
- 26 64. אולם לא בכל מקרה בו נודע דבר ומכתב לעובדים אחרים יהיה בכך משום פרסום, במקרים
- 27 רבים קבלת החלטות על ידי המעביד מצריכה מעורבות של מספר גורמים אשר מהווים את
- 28 חזרוע המבצעת של המעביד. לכן לא כל ידיעה של עובדי המשרד יהיה בה "פרסום". במקרה
- 29 דנא המכתבים הנ"ל הועברו למספר מצומצם של גורמים בכירים במשרד התקשורת ובנציבות.
- 30
- 31 65. חוק איסור לשון הרע מעניק הגנה למפרסם בתום לב אולם נפסק כי "נקודת האיזון שבין זכות
- 32 הנפגע לשמו הטוב לבין האינטרס הציבורי להגן על מתלוננים, מצויה בדרישת תום הלב. עם
- 33 זאת נזכיר כי גם למושג תום לב ניתן לצקת תוכן משתנה, וכבר נפסק כי אין זהות בין המושג
- 34 תום לב בחוק איסור לשון הרע, למושג תום לב בחוקים אחרים. ואף אין זהות בין תוכנו של
- 35

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 54170-09-11

- 1 המושג בתקשרים שונים בתוך חוק איסור לשון הרע... (ע"א (חי) 212-08 חוסני חסן נאדף נ'
2 דב שריר ניתן ביום 6.9.07 – פורסם במאגרים האלקטרוניים שם עמ' 6).
- 3
- 4 66. במקרה דנא התערר ספק בליבנו כי אכן נהוגו הנתבעים ובעיקר הנתבעת 3 בתום לב אולם
5 כאמור על פי הפסיקה הגנת תום-הלב חלה על כל פרסום גם אם לא היה בו אמת:
6 "אין גם לקבוע כי די בכך שהמעורר לא אמר אמת בגרסתו בדבר האיום בנשק כדי לשלול את
7 הגנת תום הלב, שהרי בכך נשמיט את כל הבסיס להגנה. כאמור, ההגנה לפי סעיף 15(8) חלה
8 על כל פרסום המהווה לשון הרע, וגם על פרסום שאינו אמת ועל כן לא די בכך שייקבע כי לא
9 הוכחה טענת "אמת דיברתי" כדי לשלול את תום לבו של המפרסם" (שם עמ' 6).
- 10
- 11 67. נוכח מסקנתנו כי הנתבעים חוסים תחת חגנות חוק איסור לשון הרע, הננו דוחות את התביעה
12 כנגד הנתבעים על פי חוק איסור לשון הרע.
- 13
- 14 **סיכום:**
- 15 68. נודה ולא נבז כי התחלחנו לנוכח העדויות שנשמעו בתיק דנא. מצופה מפקידי ממשלה
16 לנהוג באופן אחר ובניקיון כפיים ואילו כאן נעשו מעשים במחשכים ובניגוד לדין, כפי שתוארו
17 בפסק הדין. התובע הואשם בהטרדה מינית ללא כל בסיס. המוטרדת לכאורה נשלחה לביתה
18 לאחר שככל הנראה סירבה לשתף פעולה כנגד התובע ולאחר שהטילו בה האשמות מיניות.
19 בידי הנתבעת 3 והקב"ט היו תמונות אינטימיות של גבי' פ' אשר נעשה שימוש בהן כדי לעודד
20 את פרישתה. לשמוע ולקרוא את התמלילים ולא להאמין. לולא היו הדברים בכתובים היינו
21 מתקשות לחאמין כי פקידים בשירות המדינה נוהגים באופן כה חמור.
- 22
- 23 69. זאת ועוד, הנתבעת 1 לא הצליחה להוכיח כי התובע "כשל בישלון חרוץ ביחסו לשכדיו".
24 והנתבעת 1 ניחלה כנגד התובע הליך שימוע ללא כל ביסוס ראיתי תוך שימוש בטענות ישנות
25 אשר התבררו קודם לכן ואף ניסו לאורך התנחלות התיק להסתיר מסמכים מהתובע.
- 26
- 27 70. לטענת התובע התנכלות כלפיו נעשתה משום שסירב לשתף פעולה עם הנתבעת 3 לתפירת
28 מכרו לתפקיד היועצת המשפטית למועצה לשידורי כבלים ולוויין. אולם זה לא הוכח ואין
29 נפקא מינה מהו והמניע של אותם גורמים להתנכל לתובע, עת ברור כי התנכלו באופן מכוון
30 כלפי התובע ופעלו בשיטות פסולות עד כדי הפללתו והתשדתו של התובע. הנתבעים ביקשו
31 לפגוע בתובע ללא כל תשתית עובדתית מוצקה תוך קבלת החלטות מנהליות שגויות. הנתבעת
32 3 פעלה בניגוד לדין כפי שפורט לעיל ונראה כי הנתבע 2 נגרר אחרי מסכת חרדיפה שנוהל כנגד
33 התובע. נתבעים 2 ו-3 עשו כבתוך שלהם ושכחו שהם משרתי ציבור. על הנתבעת 1 על
34 שלוחותיה לנהוג בהגינות, בצדק ובתום לב וזה לא נעשה ע"י הנתבעים.
- 35

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 54170-09-11

71. אשר על כן חננו קובעות כי פטוריו של התובע היו שלא כדין ולפיכך דינו להתבטל.
72. ההלכה היא שדרך המלך היא פסיקת פיצוי כספי ולא אכיפת יחסי עבודה:
 "אכן, הכלל הוא, כי במקרה של הפרת חוזה עבודה או הסכם קיבוצי הסעד המקובל הוא פיצויים. אולם, נפסק זה מכבר כי לכלל זה חריגים, וכי לבית-חדין שיקול-דעת אם לאיין את הפיטורים ולהחזיר, במקרים הראויים, עובד למקום עבודתו.
- (עס"ק 1008/00 הורן את ליבוביץ בע"מ – התסתדרות העובדים הכללית החדשה פד"ע ל"ה עמ' 145 שם עמ' 156).
73. אולם בית המשפט העליון הבהיר בבג"ץ 4485/08 רבקה אלישע נ' אוניברסיטת תל אביב (ניתן ביום 5.10.09 – פורסם במאגרים האלקטרוניים) כי חלה הגמשה של הכלל בדבר אי אכיפת יחסי עבודה. נקבע כי במקרים בהם הפיטורים בגופים ציבוריים ובגופים דו מהותיים נעשו שלא כדין ולקו בפגמים משמעותיים הסעד הראוי יהיה אכיפת יחסי עבודה תוך התחשבות בזמן שחלף בין הפיטורים לסעד האכיפה:
 "כאמור לעיל, חלוף הזמן מהווה לא פעם שיקול בדחיית סעד האכיפה, וזאת גם במקרים בהם האחריות להימשכות ההליכים אינה רובצת לפתחו של העובד. אמנם, כטענת העותרת בתיק דנו, לא פעם נמשכים ההליכים המשפטיים זמן רב שלא מטעמים התלויים בעובד והוא עלול למצוא עצמו, בסופו של הליך שבו עלה בידו להוכיח את צדקתו, עומד מול שוקת שבורה. חוש הצדק מתרעם נוכח מצב דברים זה, אולם כנורח המציאות הוא. לכן, לעיתים אין מנוס מהתחשבות בהיבט הזמן שחלף, והדבר עלול להוות גורם מכריע בהעדפת סעד הפיצויים הכספיים על פני סעד האכיפה. ברם לטעמי, כאשר חלוף הזמן מהווה שיקול מרכזי נגד אכיפת יחסי העבודה, והימשכות ההליכים אינה נזקפת לחובתו של העובד, יש ליתן לדבר ביוטוי ממשי בגובה סכום הפיצויים אשר נפסק לעובד כפיצוי על פיטוריו... (שם, פסקה 25).
74. במקרה דנא לא נתבע ע"י התובע סעד חלופי של פיצויים והתנתבעת לא טענה בסוגיה זו. בנסיבות העניין לא מצאנו והתנתבעת 1 ולא הוכיחה כי התובע כשל בהתנהגותו ובתפקודו כלל ועיקר ואל אל לו לביה"ד ליתן ידו לפטורי עובד אשר לא פשע ולא עשה דבר. הפיטורים בטלים.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 54170-09-11

75. נוכח מסקנתנו כי דין הפיטורים להתבטל, מתייתרת השאלה האם לנתבע 2 קמה הזכות לפטר את התובע או שמא לנציבות.

סוף דבר:

76. חוזהו של התובע מוארך בארבע שנים מיום מותן פסק הדין.

77. הנתבעת 1 תפצה את התובע בסך של 50,000 ₪ בגין עוגמת נפש.

78. נוכח ריבוי החליכים (3, צווי מניעה, 7 דיונים, 2 תיקוני כתבי טענות, הליך שימוע, הליך ערר בפני הנציב) והתמשכותו על פני שנים, הגנו מחייבים את הנתבעת 1 לשלם לתובע סך של 180,000 ₪ בגין שכ"ט ע"ד והוצאות משפט בסך 20,000 ₪.

ניתן היום, ה' אב תשע"ד (01 אוגוסט 2014), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.
ק. אסף כהן

ד"ר אריאלה גילצר-פלץ, שופטת

גב' חדסה שליסל,
נציגת ציבור (מועסיקים)

15

אזורי עבודה